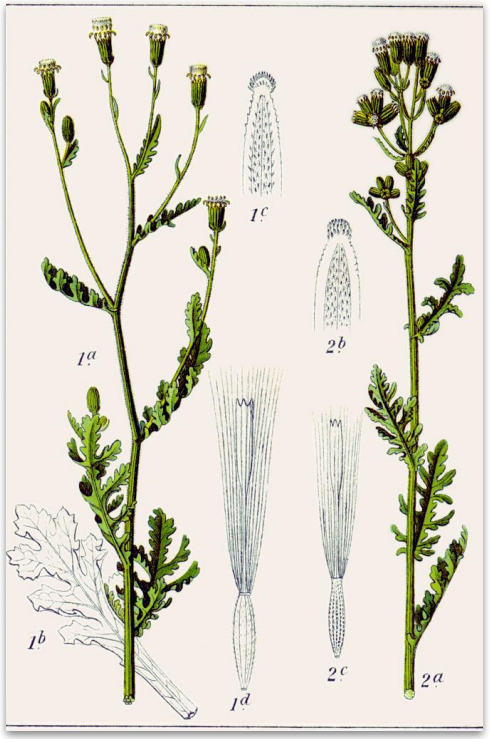
Senecio sylvaticus L., 1753

- senecio selvático, casamelos, cásimo
- hierba cana, senecio silvestre
- basoko kalcea
- seneci silvàtic
- heath groundsel
- cálcimo, erva-loira-de-flor-pequena



ESTADO DE CONSERVACIÓN

Sen avaliar

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Tracheophyta	**Magnoliopsida**	**Asterales**	**Asteraceae**	***Senecio***

ORIXE

Europa.

CARACTERÍSTICAS

Herba anual, erecta, con talos de 0,15-1 m de longo, estriados, que se ramifican dende a base ou a parte superior. Follas medias persistentes e follas inferiores xeralmente caducas, con pelos multicelulares máis ou menos abundantes, ás veces con algúns pelos glandulares na parte superior. Inflorescencias corimbiformes; brácteas da inflorescencia lineares, xeralmente ensanchadas na base, enteiras e finamente denticuladas ou dentadas. Flores radiográficas femininas, con 3 ou 4 nervaduras, tridentadas, amarelas. Os froitos son aquenios de 2,4-3 × 0,4-0,5 mm, fusiformes, con abundantes pelos intercostais, acastañados ou denegridos. Papus de 5,1- 6,5 mm, con pelos que caen axiña, simples, sen formar unha coroa visible. Floración de febreiro a novembro.

HÁBITAT

Presente en claros en piñeirais, carballeiras, aciñeirais ou soutos. Aparece tamén en varios tipos de matogueira, pasteiros, beiras de estanques e dunas fixas. Dende 20 ata 1700 m.

DISTRIBUCIÓN

Europa, Madeira e Asia occidental. Naturalizada en América do Norte, América do Sur, Hawai, Nova Zelandia e Os Azores.

CURIOSIDADES

Nalgúns casos utilízase como planta ornamental pola súa capacidade para cubrir o solo e reducir a erosión. Contén alcaloides tóxicos para o consumo en humanos e animais.